

Resultatet af denne fremgangsmåde, som ikke ses at være hjemlet i retsplejeloven, er, at man i retten gang på gang oplever politividner afgive forklaring i den mest minutøse overensstemmelse med rapportforklaringen, men uden selvstændigt at kunne huske det mindste af, hvad der egentlig passerede. Resultatet er naturligvis også, at flere politividner får særlige betingelser for at samstemme deres forklaringer.

Det må i høj grad forundre, hvis justitsministeren vil forsvare en sådan praksis, som bygger på, at afhøring af almindelige vidner tjener et særligt formål og må opfylde særlige betingelser, for at retten kan danne sig et indtryk af vidnets iagttagelsesevne og troværdighed, formål og betingelser, som ikke skal være opfyldt, når talen er om politividner.

Og der ses i hvert fald ikke at være grundlag i en sådan skelnen i gældende retsplejelov.

Tværtimod skal det erindres, at man med retsplejereformen i 1978 angiveligt tilsigtede en højere grad af ligestilling mellem anklager og forsvarer.

Jeg er opmærksom på, at retsplejelovens § 745 forbyder forsvareren at gøre sine vidner bekendt med politiets rapportmateriale.

Denne bestemmelse fortolkes endog så strengt, at den endda udelukker, at vidnet får mulighed for at opfriske sin viden med hensyn til sin egen forklaring til rapporten, selv om grundlaget for en sådan fortolkning synes mere end tvivlsom, jfr. § 180.

På denne baggrund er politividners adgang til at gennemlæse rapporterne helt uantagelig, tilsyneladende uden lovhjemmel og i hvert fald i strid med 1978-reformens angivelige hensigt.

Besvarelse (2/4 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Efter retsplejelovens § 180 skal et vidne, inden han møder i retten, opfriske sin viden om sagen, f. eks. ved at efterse regnskabsbøger, breve eller optegnelser, herunder politirapporter.

Den pågældende bestemmelse giver ikke adgang for et vidne, der er afhørt af politiet, til at læse gengivelsen af forklaringen i rapporten med henblik på at genopfriske sagen inden afgivelse af forklaring i retten. Dette skyldes, at politirapporten indeholder politiets gengivelse af vidneforklaringen.

(Folketingstidende 1980-81, forhandlingerne sp. 9584).